

И го соопштил и смртниот час (три часот попладне): "Твојот Син и Бог наш, зборуваше Архангелот, чека со архангелите и ангелите, со херувимите и со серафимите, и со сите небесни духови и со душите на праведниците, да те прими Тебе, Својата Мајка, во небесното царство, за да живееш и царуваш со нив во бесконечните векови".

Во знак на триумфот на Богородица над смртта, во знак на тоа дека е победена телесната смрт која над Неа нема да има власт, како што немала ни душевната смрт, ќе го здогледа при светлоста на лицето Господово, бесмртниот живот и слава, каде што ќе премине, ликувајќи во духовната радост.

Тој ја погледнал Својата Мајка и со неизмерна божествена љубов ѝ рекол: "Дојди, Блиска моја, дојди Голубице моја, дојди најскап мој Бисеру, и влезе во семејството на вечниот живот".

■ Пишува: аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

Откако Господ Исус Христос Воскресна, се Вознесе на небото и го испрати Светиот Дух, Неговата божественост целосно се објави и цел свет почна да Му се поклонува на Распнатиот Христос, на Синот Божји Кој е Син на Дева Марија. Првата Црква веќе се утврдила и се уредила. Христијанството почна да се шири по цел свет. Тогаш почнаа да ја слават Пресветата Богомајка. Верните покажуваа најголемо почитување кон Неа, ја славеа и ѝ се поклонуваа како на Мајка на Спасителот на целото човештво. Но, оваа голема слава не ѝ давала мир на Божјата Мајка. Заради чувството на Нејзината длабока скромност таа слава ѝ тежела. Често пати таа доаѓала на сите места кои ја потсетувале на Нејзиниот Син, на местата кои Тој ги освети со Своето чекорење, со науката, со страдањата, со крвата пот, со смртта на Крстот, со Своето Пречисто тело и Пресвета крв.

PRESVETA DEVA - USPENIE NA NEBE

ПОВИКУВАЊЕ

На Маслиновата Гора, ги подигнала своите благословени очи, полни со солзи, кон небесниот свет, кој ѝ беше најголемата надеж и од каде очекуваше што побрзо да биде повикана. Во Нејзиното срце гореше огромна желба што побрзо да се пресели од земјата на небото. Таа тажи и жали што не го гледа лицето на Својот Син. Таа сака што побрзо да застане пред престолот на Неговата слава. Тогаш ѝ се јавил Архангелот Гавриил со блескаво лице. Тој со радост ѝ ја соопштил волјата

Божја, дека за три дена ќе се исполни Нејзината желба. И го соопштил и смртниот час (три часот попладне): Твојот Син и Бог наш, зборуваше Архангелот, чека со архангелите и ангелите, со херувимите и серафимите, и со сите небесни духови и со душите на праведниците, да те прими Тебе, Својата Мајка, во небесното царство, за да живееш и да царуваш со нив во бесконечните векови".

Во знак на триумфот на Богородица над смртта, во знак на тоа дека е победена телесната смрт која над Неа нема да има власт, како што немала ниту душевната смрт, ќе го здогледа при светлоста на лицето Господово, бесмртниот живот и слава, каде што ќе премине, ликувајќи во духовната радост - во знак на сè тоа, Архангелот благослови и предал на Пресветата Дева рајско гранче кое блескало со небесни зраци. Тој ѝ рекол ова гранче да се носи пред ковчето на денот на погребението на

стелата, да ја покадат собата со темјан, да запалат свеќи и да подготват сè што е потребно за Нејзиниот погреб. Веста за Нејзината смрт набрзо се проширила. Апостолот Јован веднаш го известил Јаков, наречениот брат Господов. Јован ги известил роднините и познаниците дека Богомајката наскоро ќе умре. Го кажал и денот кога ќе се случи тоа. А Свети Јаков ги известил за ова сите верни во Ерусалим и неговата околина.

УПОКОЕНИЕТО

Богородица Му заблагодарила на Бога што ја исполнил Нејзината желба да ги види сите апостоли пред Своето Успение. Духот Божји ги зел од местата од каде што проповедале, па по воздух, на облаците, ги донел при Богородица. Пред апостолиите таа ја искажала претсмртната порака (која всушност е извршена), Нејзиното тело да биде погребано во Ерусалим, во Гетсиманската Градина, таму каде што била гробницата на Нејзините родители, Св. праведни Јоаким и Ана и гробницата на стариот праведен Јосиф.

Нејзиното свето тело. Откако го добила тоа известување од Архангелот Гавриил, Божјата Мајка се вратила во куќата каде што живеела со светиот апостол и евангелист Јован. Веднаш почнала да се подготвува за небесниот свет. Прво му кажала на светиот апостол Јован за известувањето од ангелот. Му го покажала гранчето кое ѝ го дал Архангелот и му заповедала на денот на нејзиното погребување, да го носат пред Нејзиниот ковчег. Ги известила и сите свои блиски дека наскоро ќе умре. Заповедала да ѝ ја подготват собата и по-

лим, во Гетсиманската Градина, таму каде што била гробницата на Нејзините родители, Св. праведни Јоаким и Ана и гробницата на стариот праведен Јосиф.

Дошол благословениот трети час од денот 15 август (по стар календар), кога Богородица требала да се претстави. Наеднаш заблескала чудна божествена светлина на славата, пред која згаснале сите свеќи кои биле во собата. Сите луѓе кои биле во собата се исплашиле. Тогаш стигнал Синот Божји, стигнал Самиот Господ, Самиот Цар на славата Христос, заедно

BOGORODICA VO SNOTO CARSTVO

со безброј архангели, ангели, и со сите Небесни Сили и праведни души на праотците и пророците. Богородица го видела Синот како ѝ се приближува. Исус ја пресретнал Својата Мајка на овие порти на упокоението. Но, тие порти стануваат порти на Успението. И тие порти стануваат светли, и ете, "смртта станува радосна средба и, ете, животот победува, и ете, над сè се зацарува радоста и љубовта". Исус се приближил до Својата Пресвета Мајка. Таа радосно го здогледала Својот Син и ги изговорила зборовите на познатата силна

боговдахновена своја песна: "Мојата душа Го велича Господа, и мојот дух се зарадува во Бога, Спасителот мој, оти ја погледа смиреноста на слугинката Своја..." (Лука 1, 46-48). Се подигнала од својата постела како да оди во пресрет на Господа и Му се поклонила. Тој ја погледнал Својата Мајка и со неизмерна божествена љубов ѝ рекол: "Дојди, Блиска моја, дојди Голубице моја, дојди најскап мој Бисеру, и влезе во семејството на вечниот живот". Богородица Му се поклонила на Својот Син и Бог и Му рече: "Нека е благословено име-

то Твое, Господ на славата и Боже Мој! Ти благоизволи да ме избереш мене, смирената слугинка Твоја, за да послужам за Твојата тајна; затоа спомни ме, Цару на славата, во вечното царство Твое; Тебе ти е познато дека со сето срце те засакав Тебе и го зачував од Тебе довереното богатство, и сега прими го во мир духот мој, и заштити ме од власта на темнината, никаква сатанска сила да не ме сретне". Милостивиот Бог ја утешил Својата Мајка, да не се плаши од сатанската сила која Он веќе ја сотре. Тој ја повикал со љубов, без ника-

ков страв да премине од земјата на небото, а таа радосно извикала: "Подготвено е срцето мое, Боже, подготвено е срцето мое; ќе пеам и ќе воспевам во славата своја" (Псал. 107, 1). Потоа, изговарајќи ги повторно некогашните зборови: "Еве ја слугинката Господова; нека ми биде според зборовите Твои!", легнала на одарот, продолжила да го гледа Пресветлото лице на Својот Син Христос, и без да почувствува никаква болка, ја предала Својата душа во Неговите раце, како слатко да заспала. Крајот на видливиот живот на земјата на Божјата Мајка се вика Успение, а не смрт.

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит Европски г. Горазд